

Az MTA Erdészeti Bizottságának ülése

Meghívót kapott az Országos Erdészeti Egyesület az MTA Erdészeti Bizottságának ülésére, melyre 2004. január 29-én az Akadémia Kis Termében került sor. A rendezvényen a külső meghívottakkal együtt mintegy 50 fő vett részt.

A meghívóban kiadott napirendi pontoknak megfelelően az alábbi kérdések kerültek megvitatásra.

1. Az Erdészeti Bizottság (EB) programja, a köztestületi tagok szerepe a program megvalósításában.

Solymos Rezső: – Részletes tájékoztatást adott az EB 5 évre szóló programjáról.

Szólta a tudományos fokozatokról, kiemelten a köztestületi tagok szerepéről.

Ismertette az Agrártudományok Osztályának akadémikus-jelöltekre vonatkozó szavazás eredményét. A 20 jelöltből *Mátyás Csaba* első helyen került a döntési körbe. Gratulálunk!

Az EB a jövőben is érdemi kapcsolatot kíván tartani a köztestületi tagokkal.

2. Az EB köztestületi tagjai az Albizottságokban, lehetőségeik az albizottsági feladatok teljesítésében.

Mátyás Csaba: – Többek között kiemelte, hogy a tudománynak a piacgazdaság felé kell orientálódnia, a társadalom által fontosnak ítélt témákkal kell foglalkoznia. Magyarországon 1 millió USD ráfordításból 107 (!) tudományos publikáció jelenik meg, ami egyedülálló a világon. Ugyanakkor a kutatás társadalmi elismertsége alacsony. Egy EU-s felmérés szerint a magyar megkérdezettek 47 %-a mondta azt, hogy nem érdeklő a tudomány.

A köztestületi rendszerrel kapcsolatban fontosnak tartaná az országon belüli és kívüli hálózatépítést, kommunikálást a társtudományokkal.

Solymos Rezső: kiegészítette a tájékoztatást azzal, hogy az EB fiatal köz-

Jobbról: Magyar János, Mátyás Csaba, Führer Ernő, Solymos Rezső, Winkler András és Faragó Sándor

testületi tagokat hívjon meg az üléseire, mint állandó meghívott hozzászólási, véleménynyilvánítási joggal rendelkezőket. Jelen esetben 3-4 fő jöhetne szóba a rendszeresen hiányzó bizottsági tagok okozta hiány betöltésére.

Mátyás Csaba: Az albizottság jelöltje az NyME Erdőmérnöki Karáról *Varga Szabolcs* kandidátus, dékánhelyettes, egy. docens, míg az ERTI részéről *Borovics Attila* PhD. tudományos osztályvezető, állomásigazgató. Mindkét jelöléssel az EB egyhangúlag egyetértett.

Winkler András: – Ismertette a Fatudományi Albizottság tevékenységét.

A köztestületi tagok száma, - az albizottság esetében - rövidesen 10 fővel fog növekedni.

Valamennyi köztestületi tag tagja az albizottságnak, aki a fatudomány területén dolgozik.

Molnár Sándor: Javasolta, hogy a Faipari Kar részéről *Bejó László* PhD. egy. docens legyen az EB állandó meghívottja. A javaslatot az EB egyhangúlag elfogadta.

Winkler András: Bejelentette, hogy

összeállt és működik az MTA Veszprémi Bizottság Soproni Tudós Társasága.

Solymos Rezső: Tájékoztatást adott arról, hogy a NyME-n ismét működik egy akadémiai kutatóhely, amelynek vezetője *Mátyás Csaba*.

Faragó Sándor: – A Vadgazdálkodási Albizottság vezetőjeként adott tájékoztatást. Megemlítette, hogy több társintézményben is folyik vadgazdálkodási oktatás, kutatás, amelyeket igyekeznek kölcsönösen összehangolni. Mindezeket szem előtt tartva ismertette az albizottság jövőbeni terveit, így például a VADEX-nél az ártéri apróvad mesterséges állománynövelését, a táji vadgazdálkodás harmonizációját.

Javasolta, hogy az EB-ben Kőhalmy Tamás professzor úr halála miatt megüresedett helyre *Náblík András* professzor urat válassza meg az EB köztestülete. A javaslattal az EB köztestülete egyhangúlag egyetértett.

Jánoska Ferenc bemutatóhoz hozzászólásában kiemelte, hogy a Tallós Pál Körben szeretné a parttalan vitákat élővé tenni. Számítanak a 42 év alatti kutatókra, doktoranduszokra. Türelemet és bizalmat kér. Évente két rendezvény megtartását tervezik, egyet az akadémián, egyet pedig az aktualitás helyszínén.

3. Az MTA Doktora cím elnyerésével kapcsolatos tapasztalatok, ajánlások.

Führer Ernő: Ismertette az MTA Doktori Szabályzatának lényeges elemeit. Felhívta a figyelmet, hogy növelni kell a doktorok számát. Az MTA köztestületi tagjai rendelkeznek azzal a belépővel, amely alapfeltétele az akadémiai dokto-

ri cím megszerzésének. Sajnos köztestületi tagjainknak csak mintegy 16%-a akadémiai doktor, ebből aktív dolgozó csak ennek a fele. A sok fontos indok mellett rámutatott arra, hogy az erdő-, vad- és fagazdasági tudományterületek egyetemleges megítélése, elfogadása, súlyuk megfelelő rangra emelése nagymértékben függ doktoraink számától. Amikor küzdelem alakul az egyes diszciplínákra fordítható források megszerzésére, akkor megfelelő számú doktor nélkül eleve sikertelenségre számíthatunk.

4. Egyebek

Solymos Rezső: Felhívta a figyelmet

arra, hogy minél szélesebb körű legyen az egymás publikációira történő hivatkozás. Az idősebb kollégák hivatkoznak a fiatalok anyagaira és fordítva. A hivatkozásokat az EB külön figyelemmel kíséri.

Mohnár Sándor – Kérte, hogy mind többen nyújtsanak be hozzájuk faipari kapcsolatos cikkeket, melyeket a tudományos folyóiratukban megjelentetnek (FAIPAR).

A faanyagtudományt művelők szeretnének bekapcsolódni a Tallós Pál Kör tevékenységébe.

A következő EB-ülésem foglalkozni kell az erőművek faanyagellátásával.

Solymos Rezső: – Felkérte *Winkler*

Andrást az előterjesztés ismételt összeállítására.

– Bejelentette, hogy a vezetőség 2004. február 27-én, az Erdészeti Bizottság 2004. március 18-án ülésezik Sopronban (Témakörök: klímaváltozás, felsőoktatás és kutatás, fahasznosítás: tűzifa, iparifa).

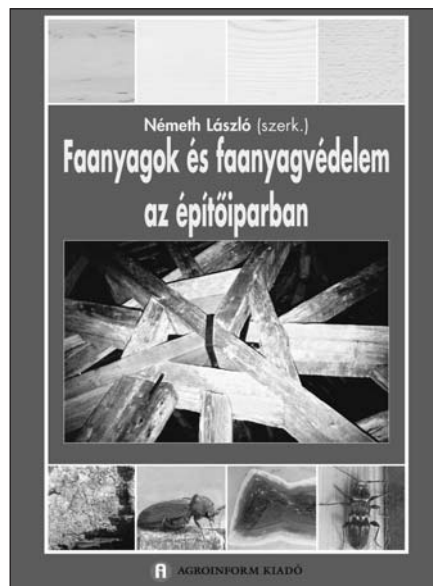
A rendezvényen résztvevő külső meghívottak jóleső érzéssel tapasztaltatták, hogy a magyar erdészeti-vadászati-faipari tudományos élet képviselője – a jelenlegi finanszírozás mostoha körülményei ellenére – az Akadémián belül határozott vonalvezetésű, erős és jól szervezett.

Berényi Gyula – dr. Sárvári János

Könyvismertető

Faanyagok és faanyagvédelem az építőiparban

Németh László (szerk.)

Eltelt negyven év az utolsó, csak faanyagvédelemmel foglalkozó könyv, az „Imágó” megjelenése, és csaknem harminc, az utolsó kiadása óta. (*Gyarmati Géza, Igmándy Zoltán, Pagony Hubert* (1964) (1975): *Faanyagvédelem*, Mezőgazdasági Kiadó, Budapest.)

Sok idő telt el, sok minden változott, ideje lenne újra írni, de az a könyv még várat magára. Tudós ember vagy csapat kell az utóbbi évtizedekben sokat fejlődött faanyagvédelem alapos elméleti, rendszertani, biológiai, kémiai feldolgozásához.

Ez a könyv, amely az FVM Erdészeti Főosztálya támogatásával, a Pilisi Parkerdő Rt. szervezésében jelent meg, nem er-

re a feladatra vállalkozott, hanem gyakorlati kézikönyvnek készült. Olyan hiánypótló munka, amely egyaránt szól az erdészeknek, a faszerkezeteket tervezőknek, gyártóknak, az épületfát előállítóknek és forgalmazóknak, valamint a faanyagvédelemmel hivatásszerűen foglalkozóknak és a védőszer-kereskedőknek, vagyis – szerényen – mindenkinek.

A könyv első része az építőiparban használatos faanyagokkal, a második része a faanyagvédelemmel foglalkozik.

A faanyagokkal foglalkozó fejezetek bemutatják a faanyagok szerkezeti felhasználással, tartóssággal, éghetőséggel és faanyagvédelemmel összefüggő fizikai tulajdonságait. A könyv tárgyalja az erdei és faipari választékokat, az érvényes elnevezéseket, a termékek tulajdonságait és felhasználhatóságát. Bemutatja az új EN szabványokat a régi hazai szabványok tükrében. Ismerteti a szerkezetépítésben, az Unióban már használatos új faalapú építőanyagokat. Az olvasó informálódhat a szerkezeti faanyagok gépi minősítésének hazai fejlesztéséről, de – szokás szerint – a világ távolabbi részein jobban ismert eljárásról is. A szerkezeti faanyag tulajdonságainak ismertetése után a témakör összefoglalásaként bemutatásra kerülnek a faszerkezet-tervezés legújabb módszerei is.

A faanyagvédelemmel foglalkozó részben megtalálhatók azok a fontosabb gomba- és rovarkárosítók, amelyekről meg kell védenünk fatárgyainkat és szerkezeiteinket. Ezért tárgyalja a könyv a faanyagvédelmi munka tervezését, a faanyagvédők szerep tulajdonságait, csoportosítását és a forgalomba hozatalukkal kapcsolatos előírásokat. Fontos része a könyvnek a faanyagvédelem gyakorlati kivitelezésének

fejezete, ahol külön kerül ismertetésre a megelőző, és a megszüntető faanyagvédelem. Külön fejezetben szerepelnek a tűz elleni védekezés feladatai, anyagai és előírásai.

Ha némi optimizmussal feltételezzük, hogy előbb-utóbb nemcsak az Unió jön el hozzánk, hanem mi is kivitelezhetünk a Lajtán túl, akkor szükségessé válhat az EU szabályozások ismerete. A faanyagvédelem területén ehhez nyújt segítséget ez a könyv. Mindennapi használatra addig is jó táblázatok és felsorolások állnak rendelkezésre. Ilyen a Magyarországon forgalmazott faanyagvédő szerek nagy részének felsorolása, a faanyagvédelemmel foglalkozó MSZ-EN szabványok ismertetése és – nem utolsósorban – csaknem mindegyik engedéllyel rendelkező faanyagvédelmi szakértő elérhetősége.

A hirdetőik között fontos faiparral és faanyagvédelemmel foglalkozó cégek találhatók.

A könyv egyes fejezeteit *Babos Rezső, Bátky Károly, dr. Bejő László, dr. Christof Richter, dr. Csúpor Károly, dr. Divós Ferenc, dr. Király Béla, dr. Nagy Attila, és dr. Németh László* írták.

Prof. dr. Mohnár Sándor intézetigazgató egyetemi tanár dékán, a könyv előszavának utolsó bekezdésében ezt írja:

„...szívesen teszek eleget azon kötelességemnek, hogy ajánljam e hiánypótló szakkönyvet a faipari szakképzés különböző szintjein oktatók és tanulók mellett, az építészetben és faiparban tevékenykedő tervező, gyártó és kivitelező szakkollégának. Meggyőződésem, hogy e könyvet forgatva friss, eredményesen használható információk és szakmai ismeretek birtokosai lesznek.” Így legyen.

Bővebb információ a kiadónál, www.agroinform.hu

Babos Rezső